

KARNAVALAS 2024 “Princesė ir varlius”

Scenarijus nebaigtas, bus papildyta.

Rolės:

- **Princesė (Tiana)** – Aleksandra
- **Princas (Navynas)** – Norbertas
- **Varlė (buvusi princesė)** – Mėta
- **Varlius (buvęs princas)** – Arnas
- **Krokodilas (rokeris)** – Justė
- **Jonvabalis** – Arūnė
- **Princesės draugė (Šarlotė)** – Samanta
- **Šarlotės tėtis (Kalėdų senelis)** – Adriana
- **Mama (Eudora)** – Gabrielė
- **Blogasis burtininkas** – Matas
- **Princo buhalteris (Lorensas)** – Dovydas
- **Burtininkė mama Odė** – Smiltė
- **Šešėliai** – Agnieška, Milena, Nojus, Emilija, Beržūna, Modestas, Mindaugas D.

Reikalingi daiktai:

...

Stovėjimo vietos spektaklio pradžioje:

...

Paruošimas:

...

Vaidinimas:

Atsidaro užuolaidos. Groja muzika.

Mama iš knygos skaito **Tianai** ir **Šarlotei** istoriją apie princesę ir varlių. Abi labai įdėmiai klauso.

Mama: “tą akimirką bjaurusis varliukas pažvelgė ir ėmė maldauti: brangioji princese, prašau, padėk man, tik tavo bučinys išsklaidys baisius piktosios burtininkės kerus...”

Šarlotė (įsiterpia): “čia mano mėgstamiausia vieta!”

Mama (tęsia toliau): “gražiąją princesę taip sujaudino liūdnas jo prašymas, kad ji pasilenkė prie jo, paėmė į rankas sutvėrimą, užsimerkė, pakėlė jį prie lūpų ir... pabučiavo varliuką!”

Šarlotė (meiliai linksėdama): “aww”

Tiana (iškišdama liežuvį, kratydama galvą): “fui, ewww”

Mama: “staiga varliukas pavirto gražuoliu princu, jie susituokė, ir ilgai laimingai gyveno, viskas”

Šarlotė nuvirsta ant nugaros ir makaluojasi.

Šarlotė: “jėga! noriu dar, paskaityk dar!”

Mama: “atleisk, Šarlotte, mums jau metas namo, Tiana, atsisveikink”

Tiana (griežtesniu balsu, rodydama gestais): “jeigu kas manęs paklaustų, aš jokių būdų ir už jokių pinigų niekada nebučiuočiau jokio varliuko, fe”

Šarlotė (erzindama Tianą): “tikrai jokie? 😊 o tu įsivaizduok, kad tai gražuolis princas! (kiša Tianai į veidą savo pliušinį žaislą) nagi, pabučiuok, pabučiuok!”

Tiana (atstumdama Šarlotę): “ne, liaukis, nebučiuosiu, ne!”

Abi apsiramina.

Šarlotė (svajodama): “o aš pabučiuočiau, pabučiuočiau varlę, nors ir šimtą varlių, kad tik ištekėčiau už princo ir tapčiau princese”

Įeina **Šarlotės tėtis**.

Šarlotės tėtis: “sveika, Eudora!”

Šarlotė pripuola prie jo.

Šarlotė: “tėti, tėti, žiūrėk, kokia suknelė! graži, ar ne?”

Šarlotės tėtis: “o, tu dar klausi, taip galėjo pasiūti tik geriausia siuvėja”

Šarlotės tėtis (*kreipiasi į mamą*): “Eudora, gal norėtumėt šiandien pasilikti vakarienės?”

Mama: “deja, mums kaip tik reikia namo, Tiana, paskubėkim, tavo tėvas turbūt jau grįžo iš darbo”

Šarlotės tėtis: “ah, gaila, tuomet iki kito susitikimo!”

Mama: “iki!”

Mama su **Tiana** išeina iš scenos. Užsidaro užuolaidos.

Atsidarius užuolaidoms scenoje muzikuoja **Navynas**, groja rap'o muzika, vos tempdamas lagaminus įsiterpia **Lorensas**.

Lorensas: “pone, aš po visą miestą jūsų ieškau”

Navynas: “o, kaip nepasisekė, nes aš kaip tik stengiausi išvengti tavęs”

Lorensas: “bet mes pavėluosim į kaukių balių”

Navynas (*įsiterpia*): “aaaah, klausyk, čia tikra muzika, nagi, storuli, prisijunk, atsipalaiduok”

Lorensas (*atsisakydamas*): “mes vėluojame!”

Navynas (*įsiterpia*): “a, taip, taip, taip, bet prieš tai...”

Navynui nebaigus kalbėti scenoje pasirodo **blogasis burtininkas**.

Blogasis burtininkas: “ponai! prieš jus magijos mokslų daktaras Monsieur Facilier, jūsų paslaugoms... turiu jums šiokią tokią dovanėlę 🧙”

Blogasis burtininkas paduoda **Navynui** kortelę su informacija.

Blogasis burtininkas: “eime! tu tapsi šreksi, meksi, merginų turėsi!”

Blogasis burtininkas vedasi **Navyną** prie kortų stalo. **Lorensas** bando **Navyną** atkalbėti.

Lorensas (*improvizuoja įkyriu balsu*): “ką jūs čia dabar sugalvojot, negalima tokiais tipais pasitikėt!”

Navynas ignoruoja **Lorensą** ir domisi burtų informacija. Prieina prie kortų stalo. **Navynas** su **Lorensu** atsisėda, prasideda chaosas – mėtomos kortos, groja muzika, vyksta burimas ir pan.

Navynas tampa varliumi, **Lorensas** – princu (apsikeičia vietomis).

Užsidaro užuolaidos.

Atsidarius užuolaidoms **Tiana** verkia, įbėga besidažanti **Šarlotė**.

Šarlotė (*teiraujasi*): “kas atsitiko, brangioji? kodėl tokia nuliūdus? juk ten lauke vyksta didžiulis balius!”

Tiana (*liūdnu balsu*): “jis nepalaikino mano storio...”

Šarlotė (*linksmi*): “ai, nesiparink! bus tų bachūrų!”

Šarlotė numoja ranka ir išeina iš scenos. **Tiana** lieka viena, iš kitos scenos pusės įeina **varlius** ir priena prie jos.

Tiana (*nusivylusiu balsu*): “labai juokinga... 😊 tai ką? nori pasibučiuoti?”

Varlius (*pataikaujančiu balsu*): “gal būtų visai neblogai, a? 😊”

Tiana (*klykia*): “AAAAA!”

Tiana bėga nuo **varliaus**, jis ją vejasi.

Varlius: “atleisk, atleisk, atsiprašau, aš, aš... visai nenorėjau tavęs gąsdinti, a, palauk!...”

Tiana pradeda mėtyti į **varlių** daiktus, jis bėga nuo jų. Bemėtant įsiterpia **varlius**.

Varlius: “o tu, princese, turi stiprią rankelę 😊 a! užteks, prašau!.. padėk beždžionę į vietą 😡”

Tiana **varliaus** neklauso ir toliau mėto daiktus, kol iškelia pasakų knygą.

Tiana (*piktu balsu*): “nesiartink, arba aš tave užmušiu!”

Varlius prieina prie **Tianos**.

Varlius: “palauk, leisk man prisistatyti, aš esu princas Navynas”

Tiana užvožia **varliui**.

Tiana (*sustoja pagalvoti*): “bet jei tu princas, tai kodėl tu varlė?”

Varlius: “aš nežinau! prisimenu tik, kad štai aš – žavus princas, trali vali festivali! (šoka) o po akimirkos aš žalias ir gleivėtas”

Tiana ruošiasi vėl trenkti **varliui**. **Varlius** ją sustabdo.

Varlius: “palauk! aš žinau kaip galima mane išlaisvinti! pagal pasaką, tuuuu turi mane pabučiuoti 😊”

Tiana (*piktai*): “atsiprašau?”

Varlius: “tau patiks, pamatysi, bučiuotis su tokiu alfa patinu, kaip aš, patinka visoms 😊😊😊”

Varlius atkiša lūpas.

Tiana: “atleisk, nieko nebus, aš tikrai norėčiau tau padėt, bet aš varlių nebučiuoju!”

Varlius: “bet tai panaikintų mano kerus... 😊”

Tiana: “nu gerai, nu...”

Tiana ir **varlius** laikant širdelę pasibučiuoja. **Tiana** ir **varlė** apsikeičia. **Varlė** susivokia, kad yra varlė.

Varlė (*klykia*): “AAAAA!”

Varlius (*ramiu balsu*): “ramiai, princese, chill out”

Varlė (*piktu balsu*): “ką tu man padarei?!”

Varlė ir **varlius** mušasi. Iš užuolaidos išlenda **krokodilas** ir stebi juos. Abu pamato **krokodilą** ir suspiegia. **Krokodilas** bando išgąsdinti, bet staiga pradeda groti gitara.

Krokodilas: “aš žinau šitą melodiją!”

Varlius pradeda šokti, **varlė** tempia **varlių** šalin.

Varlė: “einam, einam, mums jau laikas eiti...”

Krokodilas priekabiauja prie abiejų.

Krokodilas: “o kur jūs keliaujat?”

Varlius: “mes bandome atvirsti žmonėmis, jeigu ką 😞”

Varlė (*piktu balsu*): “šitą asilą varlium pavertė kažkoks voodoo burtininkas, o dabar...”

Varlei nebaigus kalbėti įsiterpia **krokodilas**.

Krokodilas (*drebedamas*): “voodoo burtininkas? jums reikia pas mamą Odę, kuri padės panaikinti kerus!”

Varlius: “tai nuvesk mus pas ją!”

Krokodilas: “nuuuuu..... geraiiii..... galllll..... turbūttttt..... eime!”

Visi vaikšto po sceną, vis eidami į kitą pusę. **Krokodilas** pasiklysta, išeina iš scenos. **Varlius** ir **varlė** toliau pešasi.

Varlius: “kur jis dingo, ot kvailys!”

Varlė: “kaip ir tu, idiote! 😞”

Iš šono pasirodo **jonvabalis**.

Jonvabalis: “ėėė, tik pažvelkit, na ką, prisiburkavot, balandėliai? ar ne gėda?”

Varlius su **varle** tuo pačiu metu vis dar ginčijasi.

Jonvabalis: “tuoj užsidegsiu!”

Varlius su **varle** suklūsta ir keistai žiūri į **jonvabalį**.

Jonvabalis: “žiūrėkit, kokią turiu šviečiančią subinę!”

Varlė: “seni, ar tau viskas gerai?”

Jonvabalis: “leiskit prisistatyti, mano vardas Raimondas, bet kažkodėl visi mane vadina Raima, o ką jūs čia veikiat?”

Varlius: “mes keliaujam pas mamą Odę”

Jonvabalis: “taigi jūs vapšie ne ten einat, chebra, parodysiu jums kelią”

Visi išeina. Į sceną įeina **blogasis burtininkas** ir kalbasi su savimi.

Blogasis burtininkas: “cha cha cha cha cha, netrukus užvaldysiu miestą ir visų sielos bus mano!”

Į sceną įbėga **šešėliai**.

Blogasis burtininkas: “bus tvarka! iš po žemių išknisim tą varlių! atveskit jį gyvą, plakančia širdimi, supratot? pirmyn! (*sutrenkia lazda į žemę*)”

Šešėliai šnibždėdami išsisklaido po sceną. Užsidaro užuolaidos.

Atsidarius užuolaidoms **jonvabalis** toliau keliauja su varlėmis ir **krokodilu**.

Varlė: “o tai tu turi jau kokią panelę?”

Jonvabalis (*svajingai*): “o taip... mano mergina... vardu Andželina...”

Varlė: “Andželina?”

Jonvabalis: “taip! ji pati gražiausia jonvabalė pasaulyje, aš ją kalbinu beveik kiekvieną naktį... nors ji ir neatsako, bet širdis man kužda, kad vieną dieną mes su ja būsimė kartu”

Varlius pradeda groti gitara, **jonvabalis** dainuoja, **krokodilas** su **varle** pritaria abiems.

daina...

Staiga pasirodo **šešėliai**, iš **varliaus** atima gitarą ir tempia ją iš scenos, **varlė**, **krokodilas** ir **jonvabalis** laiko **varlių**. Iš kitos užuolaidos po akimirkos išlenda **mama Odė** ir išgąsdina **šešėlius**.

Mama Odė: “na tai kuris iš jūsų, chuliganai, prasidėjo su tamsos šešėliais?”

Visi parodo į besišypsantį **varlių** 😊.

Mama Odė pakviečia visus į savo namus.

Mama Odė: “jūs atrodot išalkę, eime pas mane”

Visi vaikšto po sceną, **mama Odė** kažką sau murma, į sceną įnešamas stalas su puodu, varlės viena kitą side-eye'ina.

Krokodilas (*šnibžda jonvabaliui*): “o gal yra kitų mažiau crazy burtininkų?”

Jonvabalis (*atsako krokodilui*): “šita vienintelė”

Visi prieina prie puodo, **mama Odė** paragauja sriubos.

Mama Odė: “na tai ką, varliukai, žmonėmis norite tapti?”

Varlė: “na taip, močiute”

Mama Odė: “na jeigu jau tikrai norite tapti žmonėmis, yra vienintelis būdas: (maišo sriubą) šaltakai nemeluoja niekad, duos atsakymą, žiūrėkit!”

Varlė (įsiterpia): “Šarlotė, ji gi ne princesė?”

Mama Odė (piktai): “užsičiaupk ir žiūrėk į puodą!”

Varlė: “supratau, Šarlotė ištėkės už apsimetėlio princo ir taps princese!”

Varlius: “o tai suveiks?”

Mama Odė: “aišku, kad suveiks, bet reikia suspėti iki šiandienos vakaro. Svarbiausia – nepamiršk, kad princesė turi tave pabučiuoti ir tada BOOM! abu tapsite žmonėmis”

Krokodilas: “o kaipgi aš, mama? aš irgi noriu tapti žmogumi, kad galėčiau groti roko karnavaluose, taip pat noriu turėti pirštus ir bambą, bet ne kokią nors iššokusią, o sulindusią vidun”

Mama Odė: “krokodile, turi giliau mąstyti, o dabar nešdinkitės, kad suspėtumėte”

Visi išeina iš scenos išskyrus **varlių**, kuris išsitraukia žiedą ir pasižiūri į žvaigždę Andželina.

Varlius: “ah, Andželina, kodėl nedrįstu pažiūrėti Tianai į akis ir pasakyt: išpildysiu visas, visas tavo svajones, nes... nes aš tave myliu”

Įeina **jonvabalis**.

Jonvabalis: “eeeeee, pala, pala, nesupratau, peršiesi mano merginai?!”

Jonvabalis nori muštis, o **varlius** jį ramina.

Varlius: “palauk! (padaro TikTok’o judesį ‘palauk’), aš myliu ne Andželina, o Tiana”

Jonvabalis (nudžiungia): “taip ir žinojau, taip ir jaučiau!”

Varlių staiga sugauna šešėliai. **Jonvabalis** pradeda gintis su savo šviesa.

Jonvabalis (piktai): “tuoj aš jums užkursiu pirtį! Navynai, bėk iš čia!”

Šešėliai išsisklaido, **varlius** išbėga, įeina **blogasis burtininkas**, užvožia **jonvabaliui** ir nepatenkintas išeina. Besvyruojantį **jonvabalį** sugauna į sceną įlėkęs **krokodilas**. Visi išeina. Į sceną įlekia **Šarlotė**, už jos įeina **varlius**. **Šarlotė** laksto po sceną dažydamasi.

Varlius (iš šono, pasipūtusiu balsu): “panele! leiskit prisistatyti, aš esu princas Navynas...”

Šarlotė išsigandusi užvožia **varliui** ir po akimirkos susivokia, ką jis pasakė.

Šarlotė: “ar tu pasakei... princas?”

Varlius: “taip, tik kažkoks voodoo burtininkas mane pavertė varliumi, bet jeigu iki vidurnakčio mane pabučiuosi, atvirsiu žmogumi ir galėsiu ištėkėti už tavęs!”

Šarlotė: “tai bent naujienos... ir susituoksime, ir ilgai ir laimingai gyvensime? ir viskas?”

Varlius: “na, maždaug... tačiau turėsi savo draugei Tianai duoti tiek pinigų, kiek jai reikės, norint įgyvendinti savo svajonę, nes Tiana... (linksmai atsidūsta, pažiūri į žvaigždę) ji mano Andželina”

Šarlotė: “ko tik pageidausi, mažuti! (pasidažo lūpas) nagi, nemiegam, atkišam lūpytes!”

Šarlotė ir **varlius** ruošiasi bučiuotis, įbėga **varlė**.

Varlė: “palaukit!”

Varlius (nustebusiu balsu): “Tiana?”

Šarlotė (nustebusiu balsu): “Tiana?”

Varlė: “nedaryk to!”

Varlius: “aš privalau, laiko liko nedaug...”

Varlė: “aš tau neleisiu!”

Varlius: “tai vienintelis kelias į tavo svajonę”

Varlė: “mano svajonę... bet ji nieko verta, jei šalia nebus tavęs...”

Varlius sustingsta ir nusišypso.

Varlė (nedrąsiai): “aš myliu tave”

Varlius prieina arčiau.

Varlius (pataikaujančiu balsu): “tokį, koks esu?”

Varlė: “tokį, koks esi”

Įsiterpia beverkianti **Šarlotė**.

Šarlotė: “apie tokią meilę, apie tikrą meilę aš skaičiau tik pasakose... Tiana, tu radai ją!.. pabučiuosiu jį, dėl tavęs, brangioji, ir be jokio išskaičiavimo!”

Šarlotė ir **varlius** ruošiasi pasibučiuoti, suskamba laikrodžio garsas.

Šarlotė: “o varge, tikiuosi tas senas laikrodys skuba!”

Šarlotė bando bučiuoti **varlių**, nieko neįvyksta. Abu atsidūsta.

Šarlotė: “aš labai apgailestauju...”

Scenoje pasirodo **krokodilas**, nešdamas mirštantį **jonvabalį**.

Krokodilas (liūdnu, verkiančiu balsu): “Tiana, Navynai!”

Varlius: “kas yra?”

Krokodilas: “žiaurusis Monsieur šešėlis jį pritrenkė...”

Varlė (*graudžiu balsu*): “Raima...”

Krokodilas: “jis mirtinai sužeistas”

Jonvabalio silpnai prabunda.

Jonvabalio (*lėtai*): “gražuole, o kodėl tu vis dar...”

Varlė (*isiterpia*): “mes liksim varlėmis, Raima”

Varlius: “ir mes liksim kartu”

Jonvabalio: “ah, très bien, labai graži pabaiga... Andželinai irgi patiktų”

Staiga scenoje pasirodo **mama Odė**.

Mama Odė (*gailestingu balsu*): “na, mano mieli varliukai, gana jums kentėti”

Mama Odė sutrenkia lazda į grindis ir varlės tampa žmonėmis (susikeičia vietomis).

Įsijungia muzika ir prasideda šokis. **Jonvabalio** staiga atsibunda, įbėga ir savo vietose sustoja visi veikėjai.

šokis...

“Švęsim Kalėdas kartu” + ???

Vadinimo pabaiga.